

skulde være nødvendigt af den Grund at gaa til saadanne ekstraordinære Foranstaltninger. Jeg tillader mig derfor at forespørge, hvorfor den højtærede Minister fremdeles holder dette indkaldte Mandskab inde, hvorfor det ikke udmærket godt kunde hjemsendes i Dag eller i Morgen, om han virkelig øjner nogen Fare eller mener, at dette Par Hundrede Mand, han har til Vagttjeneste der ude, skulde have den mindste Betydning for vort Lands Sikkerhed? Det vilde jo være den allernemteste og bedste Maade at ordne denne Sag paa, ganske roligt at sende det indkaldte Mandskab hjem og lade Hærloven af 1894 blive staaende, respektere den, ikke saaledes begynde at omflytte fra et Vaaben til et andet, men holde os til den i 1894 trufne Ordning. Som sagt, jeg tillader mig at spørge den højtærede Minister, hvad Aarsagen kan være til, at han fremdeles mener det nødvendigt at beholde det ekstraordinært indkaldte Mandskab inde, eller, hvis det hjemsendes, hvorfor han da skal have disse 360 Mand overførte fra Fodfolksregimenterne? Motiverne indeholde ingen Oplysninger i saa Henseende, og det maa dog have Betydning, inden man stemmer for en Sag som denne, at faa den virkelig oplyst.

Krigsministeren (Madsen): Til de Udtalelser, den sidste ærede Taler fremsatte, skal jeg bemærke, at jeg synes, jeg har hørt dem før. Jeg skal i alt Fald ikke spille Tingets Tid med at komme nærmere ind paa dem. Kun skal jeg svare paa det sidste Spørgsmaal, som blev rettet til mig. Mit Svar skal være ganske kort: Jeg anser det for *nødvendigt*, og jeg anser det for en *ekstraordinær* Foranstaltning, som jeg absolut maa holde paa.

K. M. Klausen: Maa jeg bede om Ordet.

Formanden: Er det for en kort Bemærkning? (*K. M. Klausen:* Ja!). Det ærede Medlem har Ordet.

K. M. Klausen: Ja, det var jo slet intet Svar, jeg fik her. Den højtærede Minister siger, at han anser det for nødvendigt. Ja, det maa man vel tro, da han er en fornuftig Mand, at han anser det for nødvendigt. Men hvorfor er det nødvendigt? Hvad er Grunden? Der maa jo foreligge ganske mærkelige Grunde, som vi andre ikke ere i Stand til at øjne. Vi kunne ikke se, at der er nogen Krigsfare

for vort Land. Men det kan jo være, at den højtærede Minister ser langt skarpere og klarere end vi andre. Kunne vi ikke faa oplyst, hvad det er for tvingende Grunde, der gøre det nødvendigt at beholde dette ekstraordinært indkaldte Mandskab liggende inde. For os synes det at ligge inde til ingen Verdens Nytte. Vil den højtærede Minister ikke oplyse det for os?

Zahle: Hvad selve det foreliggende Lovforslags Tekst angaar, har jeg ikke noget at føje til det, som blev sagt af det ærede Medlem for Løvel (Anders Nielsen), der talte paa mit Partis Vegne. Men der staar i Anmærkningerne til Lovforslaget en Bemærkning, der lyder saaledes: „Det skal tilføjes, at man paatænker at fritage den nu til Tjeneste værende Aargang 1902 for Indkaldelse til fortsat Øvelse, samt eventuelt at supplere den efter Hjemsendelsen i første Halvdel af Oktober Maaned d. A. ved Søbefæstningen tilbageblivende Styrke ved midlertidig Afgivelse af uddannet Mandskab fra Fodfolksregimenterne.“ Medens jeg intet skal indvende imod, at man, naar man nu ikke vil sende de 360 Artillerister hjem uden videre, løser dem ud ved at sende 360 Infanterirekrutter ud til Søforterne, men jeg maa, før jeg kan stemme for det foreliggende Lovforslag, tillade mig at rette nogle Spørgsmaal til den højtærede Krigsminister i Anledning af det, jeg har citeret af de Lovforslaget ledsagende Bemærkninger. Jeg maa for det første spørge den højtærede Krigsminister: Skal den Foranstaltning, som her i Bemærkningerne antydes, kun ske een Gang, det vil sige, er det, som her foreligger, i det hele kun en midlertidig Foranstaltning, som ikke i nogen Henseende forhindrer os i for Fremtiden at tage hvilken som helst Bestemmelse, og som ikke har nogen som helst Konsekvens ud over 1. April 1905, til hvilken Tid Lovforslagets Gyldighed vil være udløbet? Dette vil igen sige: Og synker, naar de 360 Infanterister, som nu skulle sendes over til Søbefæstningen, ere hjemsendte, og man een Gang i Oktober d. A. har suppleret dem med uddannet Mandskab, det Artillerimandskab, som ligger i Søbefæstningen, igen ned til den normale Bestand, saa der efter den Tid ikke vil være flere Artillerister ude i Søbefæstningen, end der var, før de ekstraordinære Foranstaltninger fandt Sted? Med andre Ord: Er det foreliggende Lovforslags Hensigt udelukkende — jeg siger udelukkende